

Нашият празник

Следъ месецъ ще се изпълни година, откапжтъ следъ близо три десетилѣтия стъпи нанощиръ на златна Добруджа крака на гордия бълдонестълъ въ този вѣковенъ български край правда и най-свѣтлата радостъ за трудолюбивижители.

Следъ месецъ добруджанци ще празнувето освобождение. И този празникъ не ще само отъ календаръ, той не ще бжде едноиуване на далено събитие, нито пъкъ нѣкакжесто. Годишнината отъ изгрѣването на ижтъ надъ родното поле ще бжде поводъ живѣване на вселушевната радостъ, която дни на освобождението бѣше изгрѣла издобруджанци. Защото тѣ едни знаятъ каиди година този великденъ, защото само тпри този споменъ за тежката робия — следи още дълго ще личатъ въ стопанъ.

Следъ месецъ ние ще празнувамна Добруджа, за този празникъ добградове се готвятъ денонощно!

Ние сме въ положение вече да слената дата за отпразднуване годишюжна Добруджа — тя е 21 септемврпжтъ българскитъ войски влѣзоха въ всички градове отъ Добруджа сцата на новоосвободената земя — обикновено вѣнштителенъ изразъ.

Министрът на Вътрешнитъръ Габровски, е приелъ да навечерието на този денъ ще всички паднали за свободата преди обѣдъ ще бжде почетофанъ Карджата, ще бжде оциничарския куршумъ виденъ и ще се отслужи благодарненъ парадъ. На гоститъ бжде откритъ голѣмъ спния съветъ на Българскетъ.

По случай тѣзи тразяване на признателнъ върховенъ вождъ.

МЕЖДУ

Тѣй може да се оприщата въ океана междата Рузвелтъ и Чър. Както нѣкога Одиски се да търси изхо, ваше да пожертвува най-добритъ си войни довищата Сцила и Ха и сега поваленитъ дтрѣбва да намѣрятъ лѣма жертва, да я въ даръ на безизход и да повѣрватъ, че сили.

Голѣмата жертва брана и още по-добта. Това е Съветскето трѣбва да се бисили и да изтощи и мошъ. Но, тѣй като сия не е царска, а

ческа, следва да се намѣри идеологично оправдание за войната предъ рускитъ народни маси и симпатизирацитъ имъ елементи отъ други страни. Така именно сж мислили г. Рузвелтъ и Чърчилъ, копато сж редактирали декларацията отъ 8-тѣхъ точки всрѣдъ Атлантическия океанъ. Наистина, тя е единъ важенъ фактъ.

1) Замѣства помощта въ материали и орждия, когто въ момента дветъ демокрации трѣбва да дадатъ на най-чистата демократическа република въ свѣта СССР.

2) Приближава Америка къмъ войната и въ името на демократическия идеалъ: да бждатъ смазани Япония и Германия, за да нѣматъ американскитъ банкери и евреи конкуренти въ свѣтовната търговия.

3) Опредѣля контуритъ на единъ новъ териториаленъ редъ смѣтатъки по такъвъ начинъ да спечели съчувствието на наказанитъ грабители отъ Парижкия немораленъ съюзъ въ 1919

избѣжна гибель. Тѣй като во мѣсто е Англия. И нейната жертва ще й се наложи по силата на новитъ идеи въ свѣта, които ще победятъ фалширата демокрация и ще ликвидиратъ достойното състояние на английската империя.

Само тогава въ свѣта ще настъпи миръ и благоденствие, когато 40 милионния английски народъ престане да бжде господаръ и разпоредителъ на 400 милиона хора съ тѣхнитъ земи и богатства.

Къмъ тази свещенна целъ се е устремилъ победния германски народъ. И ще я постигне. Защото срещу гнилата плутокрация, стои величието на единъ творчески, надаренъ и храбъръ народъ, способенъ да помете всички остатъци на една много остарѣла фалшива демокрация.

Лазаръ Поповъ

Четете в-къ

„Добруджански гласъ“

адвокатски ния областенъ съдъ

Завчера се състоя събранието на адвокатския съветъ, въ което се избра за председателъ на адвокатската колегия отъ Добришкия областенъ съдъ нашиятъ съгражданинъ г. Борисъ Поповъ, а за подпредседателъ г. Ради Радевъ секретаръ г. Илия Петровъ и касиеръ г. Иванъ Илиевъ.

Въ лицето на първия председателъ на адвокатския съветъ при мѣстния областенъ съдъ ние искрено поздравляваме съвета и му пожелаваме ползотворна дейность.

Предупреждаватъ се всички стопани на превозни сръдства (обикновени, моторни коли, коне, мотоциклети и пр.) които до сега сж дади такива за попълване на войсковитъ части, сж длъжни следъ освобождаването на тия сръдства отъ войската да ги държатъ въ пълно изправно състояние. Неспазилитъ горното, ще бждатъ подведени подъ съдебна отговорность.

Околийския училищенъ инспекторъ г. Йорданъ Недковъ се завърна вчера отъ градъ Варна кждето е направилъ ревизия на лѣтната ученическа колония. Г-нъ Инспекторътъ е намѣрилъ ученицитъ отъ колонията въ отлично състояние и изказа задоволството си отъ работата на уреднитѣ, които не сж пожалили трудъ и сръдства, за да създадатъ условия сръдъ които децата да закрепнатъ здраво и да прекаратъ 1 месецъ въ игри и радостъ.

Добриятъ редъ въ колонията и башинскитъ грижи на уреднитѣ сж направили много добровпечатление на Варненското гражданство, което се е показало много отзивчиво и е направило дарения на децата. Училищното настоятелство, пардво и властитъ съ готовность сж дали съдействие при разни

случай.

Всички деца сж здрави, закрепили и бодри. Колонията се закрива въ недѣля, 24 т. м. а въ понеделникъ, 25 т. м. деца да се завръщатъ въ града.

* *

Околийската училищна инспекция съобщава на граждани-тѣ, които иматъ деца родени отъ 1 януарий до 15 мартъ 1935 год. че ако желаятъ тѣ могатъ да запишатъ децата си въ първо отдѣление презъ настоящата учебна година като подадатъ до инспекцията, чрезъ най-близкото първоначално училище, заявление, придружено съ кръщелно счидетелство на на детето и медицинско свидетелство, отъ което да се вижда че детето е добре развито.

РОДНОТО ЕДИНСТВО

Българският камък за нас е известен. Ние приказваме и го ще приказваме за единство, докато не разберем здравитъ, който се движи. Непредъ да погледнем, то, да видим кога и се е осъществило. Единство имаме въпреки възраждането по чилищния въпрос, тъй за политическа

на тия общона е известен. Ние сжествува по робство и въ своя сила не може здравитъ му ко- въпръки всичко естествуватъ и ще да сжествува, въ развитието, не е естествено. И хъ изисква, на твор форма на която да култура се по- пбва ли- ентъ ге- и

въ просвѣта. Това е първичен основенъ нагонъ, който свързва всички сърдца на народа. И затова, въ борбитъ за самостойна църква, за просвѣта за политическа свобода българинътъ е единенъ. Творческиятъ гений на народа се проявява при създаването на Екзархията която очертава границитъ на голѣмиятъ български родъ, при откриване на училището, което създава свободния човѣкъ и при борбитъ за политическа свобода, които поставятъ на челно мѣсто българина въ редоветъ на свободнитъ културни народи.

Тукъ цѣлиятъ народъ е единенъ. Това единство е въ всѣко отношение творческо и ние виждаме то да ражда велики синове и безсмъртни герои духовни представители на рода. Въ тоя процесъ се коренитъ здравитъ основи на народното единство, което не е нищо друго освенъ любовъ къмъ всички братя, въра въ мислитъ на рода, грижа за самобитна култура и сгемежъ къмъ свършенство.

Тия начала важатъ за всички времена на народностното развитие.

Сега се слагатъ началата на новата реорганизация на сѣбъ. Ние не ще имаме достойно мѣсто въ тоя свѣтъ, ако не осъществимъ народното единство, съ една речъ, ако не тръгнемъ дружно да продъжкимъ връзката между бита на народа и държавата, между чинността и творчеството. Ние нуждно да се връщаме въкъмъ идеитъ на възраждането, а само да разберемъ това нашитъ бащи са дали че единство е нашъ мѣтъ, където има напълнителъ инстинктъ за родова охрана.

а не скриваме горчивината. Нашето единство било разколебано. Твърде много бѣхме разденили, по- ова че дадохме предимство чужди за нашия битъ, ожности, идеи. Скъсана баче, на тази връзка естъ невъзможно докарва да на единъ народъ, това съзнание ще да даде възможност на държавата да осъществи самобитната и да ни направи

(следва на 3. стр.)

3 КЪ

ДЖАНСКИ ГЛАСЪ

амѣриха въ Македония. Българско и нищо сѣбъ. Тѣ казваха: „На насъ ни разправяно, че тука е сръбски край, а ние виждаме, че тука всичко е българско“. Веднажъ прочее, се яви едно отношение на поробители къмъ поробения народъ. Веднага започнаха и тѣ нитъ насилия.

Спомнямъ си, че въ 1913 г. въ историята на българския родъ — сѣрбитъ изкарваха на сѣсти гражданството, търсѣха прибиратъ оръжия, и изпослаха случая да нанесатъ масовъ бой върху по-изтъкнатитъ българини. Най-голѣми изтъпления ва направиха въ Каваларци. Прилѣтъ. По селата бѣше по-зле. Веднага закриха българскитъ училища, тъй като сѣрски изобщо нѣмаше. Загрозитъ църквитъ. Накараха да се сѣчатъ и напишатъ на сѣрски, на, всички надписи, които турско робство бѣха написали български и съ български. Събраха всичкитъ български книги и ги изгориха. Закриха китъ дружества и почнаха да стуватъ, биятъ и гонятъ

отдѣлни части, които като, че никога нѣмаше да се съединятъ. Останаха отново подъ черно робство, българитъ въ Македония, енергично подпомагани отъ своитъ вече свободни братя, подновиха борбата по сжщия начинъ, по който я бѣха водили до тогава всички заедно, а именно: като културно-просвѣтна и черковна борба, изразъ на която остана българската Екзархия въ Цариградъ и като въоръжена борба, — борбата на Раковски, Хажи Димитра, Караджата, Левски, Ботевъ и безбройнитъ други български бунтовници — въ редицитъ на вътрешната Македонска Революционна Организация, която даде върховенъ изразъ на българския героизъмъ.

Следъ Илинденското въстание, най-великото българско въстание, събитията на Балканския Полуостровъ се развиваха неудържимо и въ 1912 година свободниятъ български народъ се хвърли съ стихийенъ устремъ въ пър-

на велика българска държава, защото бѣха израстнали въ земята, която бѣше оросена отъ кръвта на 14,000 ослѣпени Самуилови войници — светци пленници, и напоена отъ кръвта на стотици хиляди български войници и борци. Върваха въ българското бждеце, защото бѣха потомци на Левски, Гоце Дѣлчева, Даме Груева... Върваха въ обединението на българския народъ — отъ Златна Добруджа до Охрида и отъ Дунава до Бѣлото море, тъй като си имаха и презъ робството свой Царь — Царь Борисъ 3-ти, Царь на всички българи, когото поробениятъ народъ отъ нѣжностъ наричаше „нашето Царче“ и чиито портрети тайно пазѣха, било отъ по-рано останаха, било пъкъ изрѣзани отъ сѣрбскитъ вестници. Разпущаха ги, влачеха ги, биеха ги и убиваха по заповѣдъ, но синоветъ на Св. Климента, на Царь Самуила, на Па-

онскитъ българи се налагаха на събитията и спокойно гледаха на бждецето, което имъ се отричаше като възходъ на българския народъ, като тържество на българскитъ национални идеали. Тѣ върваха въ изгрѣва на българската свобода, защото живѣеха въ духа на нашата слава история, защото чувстваха предназначението на народния данъ и живѣеха съ пулса на Аспаруха, Симеона и Самуила. Върваха въ нашата българска култура, защото гледаха на своята бжнина съ духа на светитъ братя Кирилъ и Методий. Бѣха увѣрени въ българското величие, защото се вдъхновяваха отъ безсмъртния подвигъ на Самуиловия воевода Ивацъ, койде биде отровенъ отъ гърцитъ. Върваха, защото бѣха отъ сжщата кръвъ, на братя Миладинови, които бидоха отровени отъ гърцитъ. Върваха въ създа-

БЕРЛИНЪ ПРЕЗЪ ЛЪТОТО

(Животът продължава нормално. — Развлеченията на берлинчани)

Берлинъ 20 августъ. Въ столицата на Райха живота тече напълно нормално, както и по-рано, само съ тази разлика, че много мжже липсватъ, защото сж на фронта.

Тукъ се срѣщатъ повече хора съ униформи, отколкото презъ мирно време. Обаче, гости отъ чужбина въ самата Германия сж толкова много, че както големитѣ, така и малкитѣ хотели сж буквално препълнени. Отъ всѣкъде идватъ чужденци, не рѣдко дипломати, стопански дейци и водачи, които трѣбва да уреждатъ работитѣ си въ Берлинъ. Безъ съмнение, тежестта на континента днесъ се намира въ Германия.

Голямо оживление цари въ цѣлия градъ, точно така както презъ годинитѣ преди войната. Театритѣ концертитѣ, кината и други такива локала и заведения сж винаги добре посещавани. Често пжти и тѣ сж принудени да съобщаватъ въ вестникитѣ, че за нѣколко дни отъ седмицата всичко е разпродадено. Държавната опера, която въ началото на тази година бѣ повредена отъ английско нападение, се премести въ държавния театъръ и тамъ продължава да дава представленията си. Чужди артисти гостуватъ въ Берлинъ, докато германски артисти предприеха гостуване въ чужбина. Така, наприимѣръ, съ голѣмъ успѣхъ е гостувала въ Берлинъ Римската опера и Кралския драматиченъ театъръ отъ Стокхолмъ. Сжщо така и повечето музеи въ Берлинъ сж отворени презъ цѣлото лѣто и биватъ посещавани отъ хиляди посетители, собиращи изкуството и неговата стойностъ. Тѣ пристигатъ не само отъ всички крайща на Германия, но и отъ чужбина.

Въ Берлинския „Функтурмъ“ и това лѣто сжщо бѣ устроена една голѣма изложба на лѣтни цвѣта, която мина съ небивалъ успѣхъ. Този пжтъ особено изященъ бѣ японскиятъ павилионъ, чито блѣсъкъ привличаше вниманието на всички. Това мѣсто привличаше множество посетители, които тукъ и на много други мѣста изъ Германия се занимаватъ съ танцъ и съ спортъ.

Изобщо спорта бива специално празнуванъ презъ този лѣтенъ периодъ. „Хопе-Гартенъ“, „Карлсхортъ“ и „Рубленъ“ уреждатъ обичайнитѣ си конни състезания, които, както никога до сега, бѣха много добре посетени. Въ „Трептовскиятъ паркъ“ бѣ устроено едно състезание между германски и шведски пешеходци. Фински и дат-

ски атлети се състезаватъ съ германски бѣгачи и атлети отъ другитѣ дисциплини на атлетиката. Сжщо така бѣха устроени и състезания подъ името „Зставъ-фесте“, между италиански и германски тенисмани. Сега наскоро се очаква още едно посещение на италианскитѣ тенисмани въ Берлинъ. Сжщо така можемъ да споменемъ състезанието на футболъ за германското първенство, за което всички мѣста 14 дни преди почването бѣха разпродадени. Не трѣбва да забравимъ при това че олимпийскитѣ стадионъ поема не по-малко отъ 100,000 зрители. Въ „Грзнау“ и въ „Вандзее“ биватъ постоянно устройвани гребни състезания, както такива съ платноходки. Сжщо така и плувцитѣ, гимнастичитѣ, боксьоритѣ и борцитѣ не спятъ. Тѣ всички сж въ действие. Всѣки спортува. Ако пжкъ нѣкой не спортува, то поне посещава редовно всички състезания.

Главното е всѣки да участвува въ спортнитѣ прояви, да бжде на свѣтлина и слънце, да се радва на лѣтото и да го използва по възможностъ по-рационално. Това може да се заключи и отъ следното: Езерото „Вандзее“ край Берлинъ, при което сж построени голѣми басаени, бива всѣкидневно посещавано отъ десетици хиляди берлинчани. Колко развлечения и промѣни предлага Берлинъ презъ лѣтото съ околноститѣ си! Цѣлата областъ около Берлинъ, тамъ където текатъ рѣкитѣ Шпре и Хавелъ, е осѣена съ млади езера, които се разпростиратъ отъ изтокъ къмъ западъ. По рѣкитѣ Шпре и Хавелъ постоянно сноватъ малки корабчета, които пренасятъ ескурзианти отъ четиримилионния градъ, навнѣ езерата, къмъ Мюгелскитѣ планини или презъ Вадзее за Потсдамъ-историческия градъ, съседенъ на столицата, който е изпълненъ съ знаменити паметници, които заслужаватъ внимание на чевѣка въ всѣко отношение. Тукъ човѣкъ може да види несамо парка на замѣка „Санъ-Суси“, построенъ отъ безсмъртния пруски кралъ Фридрихъ Велики или грандиозната църква, която е гробница на този великъ кралъ и неговия баща, но която е станала сжщо така и свѣтлнята на пруската армия. Не само тѣзи нѣща човѣкъ би могълъ да види тамъ: самиятъ градъ Потсдамъ, съ всичкитѣ си църкви, замѣци и великолепни паркове. Всичко това се представя предъ посетителя като единъ незабравимъ филмъ,

българско, да ограбватъ и да убиватъ.

Народътъ, при такива условия, веднага се сви въ своята черупка и почна единъ упоритъ пасивенъ отпоръ. Когато се отвориха сръбски училища, родителитѣ не искаха да пращатъ децата си въ тѣхъ. Повиканитѣ новобранци се криеха и не искаха да отиватъ да служатъ въ сръбскитѣ казарми. На много мѣста групово отказаха да дадѣтъ клетва на сръбския кралъ, защото си имаха свой Царъ, комуто искаха да служатъ и да дадѣтъ клетва. Най-великъ е подвигътъ на Ципкиитѣ младежи, които въ Крагуевацъ, предъ очитѣ на цѣлото сръбство, отказаха да положатъ клетва на сръбския кралъ и викаха: „Да живѣе България! Да живѣе Царъ Фердинандъ!“ Мнозина отъ тѣхъ станаха жертва на сръбския шовинизъмъ. Но тѣхната жертва не отиде напразно.

При оттегляването си пакъ въ 1915 година, сѣрбитѣ разграбиха и опожариха маса градове. Съ това се приключи краткия

периодъ отъ две години робство и надъ насъ изгрѣ слънцето на свободата, която, уви!, бѣ много краткотрайна. Въпрѣки нечувания героизъмъ, въпрѣки, че развѣ победоноснитѣ си знамена по всички крайща на Балканския Полуостровъ и се покри съ неувѣхваща слава, поради стечение на злощастни обстоятелства, българската войска трѣбваше да напусне всички български земи, които бѣ освободила. Отново падна тъмна нощъ надъ цѣлия български народъ, особена черна за насъ, българитѣ въ Македония. Съ плачъ и ридания нещастниятъ народъ изпращаше българскитѣ войски, а мнозина напушаха бащинитѣ огнища. Така въ 1918 год. съ оттеглянето на нашитѣ войски отъ Македония, вдигна се и една масова емиграция, която дойде въ предѣлитѣ на свободната ни държава и която вие много добре познавате отъ всѣки македонски градъ по нѣколко хиляди души. Докато въ 1915 год., когато сѣрбитѣ се изтеглиха, нито единъ

АНГЛИЯ И БЪЛГАРИЯ

Френскиятъ писателъ Андре Мороа пиши въ своята обстойна биография на Дизраели, че този е билъ посрещнатъ отъ английската кралица Виктория, следъ приключването на Берлинския конгресъ, като истински кралъ. Тя е отишла лично на гарата да го приеме: нѣщо което дотогава е станало за първи пжтъ въ английската политическа история; следъ това кралица Виктория удостои покръстения еврейнъ Дизраели съ титлата лордъ Биконсфилдъ. На този конгресъ България бѣше народносно разкжсана на ново. Английската историческа пропаганда измисли и разпространи легендата за мнимата заинтересованостъ, при този конгресъ на Бисмарка. А днесъ ние знаемъ, че именно князъ Бисмаркъ е билъ, който е осуетилъ предложението на Дизраели да се отстъпи още една ивица добруджанска земя отъ около петъ хиляди квадратни километра „за да се заселятъ тамъ добруджанскитѣ евреи“. Известно и още, че следъ този конгресъ Англия взема отъ Турция островъ Кипъръ като награда за своята „честна подкрепа“. По този случай самъ английскиятъ херцогъ Аргиелъ каза: „Никога английската политика не е била толкова нечестна“. Ролята на Англия спрѣмо България въ Балканската война ни е достатъчно известна. Презъ време на преговоритѣ за „миръ“ следъ Свѣтовната война, нѣкой английски държавни-

изпѣненъ съ исторически спомени. Самиятъ Берлинъ притежава най-различни паркове и гори. Тѣ сж постоянно изпълнени съ посетители и излѣтници. Въ Трептовскиятъ паркъ на „Св. Духъ“ бѣ отпразднувано традиционното пролѣтно празненство. Презъ това празненство само презъ първия денъ парка бѣ посетенъ отъ 100,000 берлинчани. Планината Груневалдъ, която се простира отъ Вандзее до Потсдамъ, сега бива преработена въ огроменъ почивенъ паркъ отъ генералния инспекторъ по културитѣ.

Много разнообразна е живота въ Берлинъ. Разнообразни сж сжщо така хора, които иматъ добро сърдце и които дѣлятъ красотитѣ на града и радоститѣ си отъ посетителитѣ и гоститѣ. Това е особено красиво, когато слъцето се усмихва отъ небето на стари и млади-мжже и жени, които обикалятъ околноститѣ на Берлинъ, за да диятъ красотата на природата. Н. Балтовъ

ци като Бонакъ Лоу, Аскитъ и др. искаха „справедливо наказание“ на България. Въ най-ново време узнахме становището на английта държава спрѣмо нашитѣ отечествени идеали отъ устата на първия английски министъръ Идънъ.

Земитѣ, за които говори г. Идънъ сж отъ вѣкове частъ отъ българскитѣ патристониумъ. България сжществуваше още преди Англия да бжде открита отъ европейскитѣ народи. Българскиятъ народъ бѣше вече създалъ веществена и духовна култура още въ времето когато Англия бѣше арена на държавни и династични борби. Земитѣ, които споменава Идънъ, сж заграбени отъ насъ и ние нѣмаме намѣрение да вземаме чуждото, но нѣмаме намѣрение и да даваме своето. Че тѣзи земи сж български знаятъ и много английски учени, историци и държавници, които сж слагали своитѣ подписи подъ разни международни държавни актове. Г-нъ Идънъ трѣбва само да разтвори английската енциклопедия и да прочете това. А тази книга англичанитѣ сжчатъ за толкова ценна, че единъ тѣхенъ пълномощенъ министъръ я подарилъ нѣкога на българския народъ. Г-нъ Идънъ може да попита и старитѣ английски бойци участвували въ битката при Дойранъ заедно съ много други английски войници: и тѣ ще му потвърдятъ, че земитѣ, за които той говори сж български. Защото тукъ при Дойранъ само десетъ дни преди Солунското примирие българитѣ сразиха, за своитѣ отечествени идеали, хиляди англичани. Затова и самия френски полковникъ Трусанъ каза на българския пълномощникъ Ляпчевъ, въ Влара на пжтъ за Солунъ: „Вие българитѣ може да се гордѣте, че спечелихтѣ и последната победа на Свѣтовната война“. Така храбро могатъ да се биятъ народи само за своитѣ собствени, а не за чужди земи!

Но ние знаемъ, че за англичанитѣ идеалитѣ на човѣчеството сж били само единъ исторически параванъ за егоизъмъ, безкрупността и жестокостта при изпълнението на тѣхнитѣ първични държавни цѣли. Английската психика е била винаги не по-малко жестока и спрѣмо своитѣ собствени чада. Най-прочутитѣ английски поети измрѣха прокудени въ чужбина: Байронъ, Шели, Оскаръ Уялдъ, Китсъ. Тѣхното отечество бѣше не англия, а Франция и Италия! Не само за насъ Англия е била гениятъ на злото, тукъ на

Балкана, въ вѣковетѣ. Тя познавъ само една политика: хармония и предимство въ собственитѣ си интереси. При изпълнението на това историческо начало, тя никога не е отреквала безкрупността като политически факторъ. Английската династическа история доказна това. Отъ насилствена смъртъ измрѣха въ Англия кралятѣ: Едуардъ II, Рихардъ I, Рихардъ отъ Йоркъ, Хенрихъ IV, Хенрихъ VIII се е женилъ шестъ пжти и две отъ неговитѣ съпруги сж били обезглавени по негова заповѣдъ: Ана Болейнъ и Катерина Ховардъ. Робертъ II и Мария Католичката сж наречени „кръвавитѣ“, Мария Стюартъ, Карлъ I, Якобъ II, много епископи, министри и херцоци. Около 55 на сто отъ ирландцитѣ бѣха принудени да се изселатъ въ Шатитѣ. Известни сж жестокитѣ войни на Англия съ: буржитѣ, китайцитѣ, абисинцитѣ, египтянитѣ и пр.

За това г. Идънъ нѣма моралното право да ни прави упрѣка, че и ние следваме политиката на собственитѣ си интереси. И сме готови да ги защищаваме съ сжщия героизъмъ както въ вѣковетѣ. Затова ние не се плашимъ. Не се плашимъ и защото на наша страна сж онѣзи сили, които днесъ проливатъ кръвта си не само за своето историческо сжществуване и право, но и за това на всички онеправдани народи. А не като англичанитѣ да си служатъ съ други народи въ борбитѣ за своитѣ исторически привилегии. Съвсемъ недавна узнахме, че въ редоветѣ на нашитѣ съюзници сж паднали рикарски чадата на върховнитѣ водачи на тѣхнитѣ армии: сина на Мусолини и фелдмаршалъ Кайтелъ. Затова и победата и Богъ ще бждатъ на тѣхната страна; на страната на нашитѣ мощни съюзници. Затова не се плашимъ. Всичко друго е само признакъ на злоба, безсилие и раздражение. **Асенъ Боевъ**

НАРОДНОТО ЕДИНСТВО
Продължение отъ 3 страница
стойни за човѣчеството.

Времето е такова, че никой не бива да стои на страна. Държавата се нуждае отъ нашата обща помощ. Когато тя обединява въ единъ граници всички българи, ние сме длъжни да дадемъ мило за драго за да стане това обединение културна сждба на цѣлия народъ.

Константинъ Петкановъ.

Четете в. „Добруджански гласъ“

СЪОБЩЕНИЕ

Съобщавамъ на почитаемата си клиентела на зърнени храни отъ града и окръга, че отъ 15 т. м. започнахъ отново търговията — житарство, като агентъ на хранизностъ.

Като прокуристъ на фирмата ми е **ГАНЧО ИВ. КЪНЕВЪ**, магазинитѣ сж до мелницата Кичукъ.

Увѣренъ въ доволството на клиентитѣ си, отъ миналото вѣрвамъ и въ бждеще да направя всичко възмож-
но, щото да останатъ доволни.

5—4

Съ потитѣ: **Ненчо Касабовъ**

ВИСШЕ ТЪРГОВСКО УЧИЛИЩЕ В АРНА

Записването на студенти за зимния семестъръ започва отъ 1 септемврий. Изпращатъ се бесплатно проспекти съ сведения за училището и за живота въ гр. Варна.

373 — 3 — 3

Печатн. „Добруджански гласъ“

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

ЕДНА ЕДИННА БЪЛГАРИЯ

по повод поздрав на братята от Македония

Македония е най-измъчения край на майката отечество. Нейните китни планини съхраняват тайната на най-вдъхновено и най-пламенно родолюбие чувство. Въ тях всеотдайно предани на народностната кауза и на безрезервни българизъм харамии се отстоявали свещените права на нашето племе въ тази българска свѣтия.

Веднага след освобождението на Македония борците от последния период на робство потърсиха връзка с братята си от Добруджа. Израз на това чувство е телеграмата изпратена от участниците въ прочутия скопски процес които сж всепризнатите водачи на нашите братя от Македония. Телеграмата е адресирана до нашия редактор г. Л. П. Станчевъ.

„От столицата на царството ние поздравяваме сжжитѣ ни свободни братя синове на милата ни и златна Добруджа чрез васъ и вашите другари, които посетиха българска Македония виждаме че българския дух е единенъ ликува отъ Добруджа презъ бѣломорието до славния Охридъ.“

Димитър Чкатровъ, Димитър Гюзелевъ, Др. Тодоръ Гичевъ, Методи Юзовиаровъ, Ивановъ, К. Попазовъ, Маноила Чучковъ, Христо Димовъ, Кирилъ Татарчевъ, Илия Башевъ, Иванъ Димитровъ, Петъръ Миданковъ, д-ръ Благой Бончевъ.

Ние горещо благодаримъ за този братски приветъ и дължимъ горѣщо да увѣримъ македонските си братя въ най-добриятъ чувства къмъ тяхъ на всички добруджанци.

ВѢСТИ

— ОТЪ нѣколко дена пребивава въ града ни народниятъ представителъ г. АНГЕЛЪ СТОЯНОВЪ, председателъ на Добруджанската организация която е по обиколка изъ нашия край. До сега г. Стояновъ е посетилъ Тутраканъ, Силистра, Куртъ-Бунаръ, Добричъ, Балчикъ, Каварна и множество села, където е говорилъ на публични събрания.

— НА 24 т. м. недѣля щ се състои въ Добричъ свѣщение на представителитъ на всички общограждански комитети, за да се обсъди по отпразнуването на годишнината отъ освобождението на Добруджа. На това събрание ще присъствуватъ и г. г. Ангелъ Стояновъ, народенъ представителъ и председателъ на Добруджанската организация, Лазаръ Поповъ, народенъ представителъ и Иванъ Батемберски, нар. представителъ и председателъ на Българската Национална Спортна Федерация.

— ОТЪ скоро време въ града ни е назначенъ на отговоренъ и отъ голѣмо обществено и стопанско значени постъ едно лице на доста напреднала възраст. Натекателитъ години ги ики, разстроени нерви това никого не интересова! — фактъ е, че този господинъ се отнася крайно предизвикателно и грубо съ всички граждани, които сж се отнесли до него.

— СЪОБЩЕНИЯТА между градоветъ въ Добруджа ставатъ при много трудни условия и крайно неродовно. Така напр. не сж уредени почти никакви автомобилни съобщения между Добричъ и Каварна, а между Добричъ и Балчикъ има само единъ рейсъ дневно.

Ние се надѣваме, че това обстоятелство ще привлече вниманието на компетентнитъ органи и тѣ ще направятъ всичко възможно, щото чакъ по-скоро съобщенията въ Добруджа да

станатъ по-редовни и по-сигурни.

— ВЪ ГРАДЪ Добричъ ще се открие Държавно практическо коларо-железзарско училище съ тригодишенъ учебенъ курсъ. За ученици ще се приематъ всички желающа, завършили трети прогимназиаленъ класъ и не по възрастни отъ 17 год.

— ДОБРИШКАТА т. п. т. станция съобщава, че вътрешната кореспонденция и писма отъ и за Тракия ще се приематъ въ отворени пликове, написани само на български езикъ.

Телефоннитъ разговори отъ и за Тракия ще се водятъ на български езикъ отъ 8 до 20 часа.

— ДОБРИШКАТА т. п. т. станция съобщава, че по искане на Румънската пощенска администрация за въ бждеще ще се допускатъ само следнитъ видове писмовна кореспонденция и колети: 1. Обикновени пощенски карги 2. Часни препоръчани писма и такива изпращачи отъ търговски къщи и индустриални предприятия, съдържащи само документи, но не и часна кореспонденция. 3. Пощенски колетѣ безъ обявена стойностъ 4. Пощенски записи. Всички останали видове писмовни кореспонденции не се допускатъ. Текега и адреса на кореспонденцията трѣбва да бждатъ написани на румънски, нѣмски, френски и италиански езици. Официалнитъ пратки на дипломатическите тѣла не подлежатъ на горнитъ ограничения.

Загубени сж отъ землището на с. Пчеларово единъ конь червенъ, чакалестъ и двата крака бѣли, на дѣсната кълка носи буквата „О“, 8 годишенъ, една кобила, сива, дѣсното ухо цепнаго, гривата въ дѣсно и на дѣсната кълка на задния кракъ буквата „О“, тоже 8 годишна. Знаещитъ нѣщо за тия коне се умоляватъ да съобщатъ на стонанина имъ Тодоръ Бончевъ Петковъ с. Пчеларово, срещу добро възнаграждение.

Важно съобщение на Инспекцията на Труда

Рководителътъ на групата по събиране на рекламаци №46 и 46 бисъ срещу румънския фондъ за обществено осигуряване отъ всички осигуровки или пенсионирани къмъ тоя фондъ мѣстни жители на Южна Добруджа или преселници отъ северна Добруджа съобщава за знание отъ тяхъ следното:

1) Всички онѣзи работници, служащи, занаятчий и работодатели, мѣстни жители на Южна Добруджа или преселници отъ северна Добруджа, които получавали пенсии отъ Румънския фондъ обществени осигуровки да се явятъ въ Инспекцията на Труда находяща се ул. „25 септемврий“ при г-нъ Гждевъ когото ще намѣрятъ въ помѣщението всѣки денъ презъ работното време.

Предъ него тѣ ще представятъ законнитъ си искания като пенсионери на Румънския фондъ обществени осигуровки, като наредятъ да имъ попълни рекламация № 46 бисъ.

Съ себе си трѣбва да донесатъ за да ги представятъ на чиновника — всички книжа, които притежаватъ въ връзка съ получаваната отъ тяхъ пенсия, като напимѣръ пенсионна книжка, разписки, бордера писма, смѣтки и др. издадени отъ Румънския осигурителенъ институтъ — централата или отъ неговитъ органи (агенти) въ провинцията. Тѣзи книжа тѣ ще предадатъ срещу разписка на чиновника.

2) Всички работници, служащи, занаятчий и др., които преди присѣднияването на Южна

Добруджа къмъ Отееството или преди преселването имъ отъ Северна Добруджа въ Южна Добруджа, сж участвували като осигурени съ вноски въ Румънския фондъ обществени осигуровки да се явятъ въ сжщия срокъ предъ сжщия чиновникъ за да представятъ и тѣ своите искания да имъ се попълни рекламация № 46.

Сжщо и тѣ трѣбва да представятъ на чиновника всички притежавани отъ тяхъ книжа съ които се установява прѣко или косвенъ участieto имъ съ вноски въ Румънския фондъ обществени осигуровки, като напимѣръ осигурителни книжки (карцули), писма съобщения бордера, свидетелства, удостоверение и пр.

Да се запомни отъ всички ония пенсионери или осигурени къмъ румънския фондъ о. о. които не могатъ да докажатъ съ писмени доказателства, че получаватъ пенсия или че сж участвували съ вноски въ фонда

за нѣкои или за всички години зашто не притежаватъ такива писмени доказателства, че трѣбва да се явятъ предъ чиновника, за който се говори погоре и да му заявятъ при какви обстоятелства сж се лишили отъ владение на своите книжа: дали тѣзи книжа сж били иззети отъ румънската властъ или сж били изгубени, откраднати, останали въ рум. учреждение и пр. като въ подобни случаи тѣ непременно трѣбва да съобщатъ имената на двамата и повече свидетели. Едва отъ тѣзи свидетели ще трѣбва да установятъ иземването, изгубването, кражбата и пр. документитъ а други да установятъ, че действително декларатора е билъ пенсионеръ или румънски осиг. институтъ.

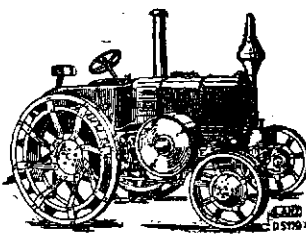
Опредѣления за събиране на рекламациитъ и представяне на доказателствата срокъ е до септемврий включително. Срокъ е фаталенъ за тѣзи, които пропуснатъ. Следъ този срокъ тѣхнитъ претенции не ще бъдатъ уважавани.

ВНИМАНИЕ ЗЕМЕДѢЛЦИ!

ПРИСТИГАТЪ ТРАКТОРИ

„БУЛДОКЪ“

18 | 35 к. с. при генералния представителъ

ГЕОРГИ КОЛАНДЖИЕВЪ
СОФИЯ — ул. Мария Луиза, 16
381-3-2 Тел. 2-27-28

ТЪРСЯ ДА КУПЯ

лека кола, аеродинамична линия, запазена съ добри гуми въ движение, съ право на нотариално прехвърляне, съ 4 или 6 мѣста, въ брой. Справка ГЕОРГИ КАРОВЪ ул. „Графъ Чано“ 4 — Добричъ.

Д-ръ БОЖИДАРЪ ЯНАКИЕВЪ

е демобилизиранъ и приема болни въ медицинския си кабинетъ—ул. „Царъ Борисъ“ № 34 (Срещу Областното управление) — Добричъ 376—3—3

АСПАРУХЪ АЙДЕМИРСКИ

Адвокатъ въ СОФИЯ — ул. „Царица Йоанна“ 4 телефонъ 2-48-79 — е демобилизиранъ 5-4

БЛОКЪ 1941

Ново списание за деца, интересно, първо и единствено въ България по своя видъ и съдържание.

БЛОКЪ! — подъ редакцията на любимия на всички деца **НИКОЛА БАЛАБАНОВЪ** артистъ отъ народния театъръ и **ЯНА ЯЗОВА** БЛОКЪ 1941 ще научи децата да разказватъ приказки, да декламиратъ, да рисуватъ и да се смѣятъ.

Почва отъ 15 септемврий 1941 год. Годишенъ абонаментъ 30 лева. За предплатили до 15 септемврий 25 лева. Изплащането на абонамента става въ всѣка пощенска станция по чекова смѣтка № 5070 — София.

Редакция и администрация **НИКОЛА БАЛАБАНОВЪ**